

University of Groningen

El rojo crítico

van den Hout-Huijben, Lidwina

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2015

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

van den Hout-Huijben, L. (2015). *El rojo crítico: expansión de la literatura catalana bajo censura (1962-1977)*. [S.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen Lidwina van den Hout (5 December 2014)

- Volgens de Grondwet van 1978 is Spanje een land met vier (co-)officiële talen waarvan er drie 'regionaal' genoemd worden. Als in de Castiliaanssprekende autonome gebieden leerlingen gestimuleerd zouden worden één van de regionale talen te leren zoals in de 'historische' autonome gebieden het Castiliaans geleerd dient te worden, zou dat bijdragen tot een betere verstandhouding en meer begrip voor de niet-Castiliaanssprekende regio's.
- Het is onjuist dat het eenvoudiger zou zijn om Catalaans, Baskisch of Galicisch te studeren aan een universiteit buiten Spanje, bijvoorbeeld aan een Amerikaanse Universiteit als de University of Chicago, dan in Spanje zelf.
- Ingezonden brieven moeten een substantiëlere rol spelen in onderzoek naar een maatschappelijk klimaat, zoals het voorbeeld van *Destino* aantoont. Het tijdschrift *Destino* was een van de beste weerspiegelingen van de Catalaanse 'gezondheidstoestand' in de jaren '60 en '70, waarin vooral de 'Cartas al director' (lezersbrieven) meer inzicht gaven dan menige andere bron. Vandaag de dag zouden de sociale media (bijvoorbeeld twitter) de rol van peilingen van de nationale mentaliteit kunnen vervullen.
- Manuel de Pedrolo verdient veel meer erkenning te krijgen in de rest van Spanje dan hij momenteel heeft. Ook wordt het tijd dat een befaamd en productief vertaler van Catalaanse literatuur als Adri Boon hem toegankelijk maakt voor de Nederlandse lezer. Het is onbegrijpelijk dat slechts zijn jeugdboek *Mecanoscrit del segon origen* vertaald is en dan ook nog slecht en bovendien vanuit het Castiliaans.
- Het feit dat er in Spanje na zoveel jaren nog steeds zoveel geschreven wordt over de burgeroorlog en de daarop volgende Franco-periode geeft aan hoezeer deze periode nog steeds bepalend is voor het wezen zelf van de Spanjaarden. Het zal interessant zijn te zien of men in Spanje ooit het punt zal bereiken waarop het algemeen geaccepteerd is literatuur te schrijven vanuit een ander gezichtspunt dan dat van de onderdrukten.
- Het bevordert de objectiviteit als ook buitenstaanders onderzoek doen naar de werking en gevolgen van de censuur voor de Catalaanse literatuur. Elke zich onderdrukt voelende groep heeft de neiging de eigen geschiedenis te romantiseren en de Catalanen vormen daarop geen uitzondering.